

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207316
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8512207316.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpený Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 proti žalovaným: 1/ N. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XX, žalovanému v 1/ rade sa zásielky doručujú ukladaním do súdneho spisu, 2/ Y. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX I. - G., 3/ K. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XX, XXX XX N. Ľubovňa, t.č. bytom u V. S., ul. M .R. I. 1, XXX XX N. Y. za účasti Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob (ďalej Združenie) v konaní o zaplatenie 6.786,57 Eur s prísl., o odvolaní Združenia proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/369/2012-173 zo dňa 14.01.2016 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.inštancie a vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v 1.rade, žalovanú v 2. rade a žalovaného 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 6.786,57 Eur spolu s 9,8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.416,23 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 1.631,13 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 447,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.184,63 Eur s tým, že trovy konania sú povinní zaplatiť na účet právneho zástupcu Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 a to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 497, § 502 ods.1,2, § 503 ods.1,2,3, § 303, § 304, § 306, § 311 a § 369 ods.1 Obchodného zákonníka a ust. § 511 ods.1,2,3 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudok vo veci bol už raz zrušený Krajským súdom v Prešove uznesením č.k. 5Co/146/2014-127 zo dňa 11.06.2015, keď odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodom pre zrušenie rozsudku bola absencia určenia akým vzájomným spôsobom majú žalovaní plniť žalobcovi priznané plnenie a uvedené má za následok nepreskúmateľnosť rozsudku. Zároveň napriek tomu, že žalobca zaplatil súdny poplatok v sume 447,- Eur, súd prvej inštancie mu priznal len 322,- Eur, aj keď o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016.

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že dňa 08.12.2004 žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzatvorili s právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, zmluvu o splátkovom úvere č. 0530773035, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 200.000,- Sk/6.638,78 Eur, výškou úrokovej sadzby 9,8 % p.a., mesačnou splátkou vo výške 4.364,- Sk/144,85 Eur so splatnosťou

prvej splátky 20.01.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.11.2009. Dňa 08.12.2004 žalovaný v 3. rade uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dohodu o ručení, ktorou sa zaviazal uspokojiť pohľadávku, ktorá vznikla z úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver a ktorú tvorí istina vo výške 200.000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou; ako aj pohľadávku a príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom, ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 sa vlastníkom pohľadávky voči žalovaným stal žalobca. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6.786,57 Eur spolu s 9,8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.416,23 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, a náhrada trov konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

5. Zároveň konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že výška pohľadávky, sadzba úrokov z omeškania ani obdobie od kedy sa žalovaní dostali do omeškania nebolo nijakým spôsobom či už odvolacím súdom, alebo žalovanými či vedľajším účastníkom vystupujúcim na strane žalovaných spochybnené súd v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, keďže je viazaný právnym názorom vysloveným týmto súdom zaviazal všetkých žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 6.786,57 Eur spolu s 9,8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.416,23 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2013. Žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, preto mu priznal plnú náhradu trov konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 447,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.184,63 Eur, spolu 1.631,13 Eur.

7. Proti tomuto rozsudku podalo včas odvolanie Združenie. Navrhlo, aby odvolací súd rozsudok zrušil v rozsahu premlčaného nároku, žalobný návrh v premlčanom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahraďiť právnemu zástupcovi Združenia trovy konania v miere úspechu žalovaných zo sumy vo výške 491,30 Eur za dva úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanie odvolania. Odvolanie odôvodnilo Združenie tým, že žalobca vymáhal na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 6.786,57 Eur s príslušenstvom po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Poukázal na ust. § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko splatnosť prvej splátky úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu žalovaným v 1.a 2.rade na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0530773035 bola dohodnutá na deň 20.01.2005 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.11.2009, pričom žaloba na súd bola podaná po uplynutí 3 rokov od jednotlivých splátok úveru. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania od 21.12.2010, kedy bola medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a jeho právnym nástupcom - žalobcom žiadnym spôsobom neovplyvnilo uplynutie premlčacej doby. Preto namietajú premlčanie splátok úveru od splatnosti ktorých uplynula do podania žaloby 3-ročná premlčacia doba. Vznášajú námietku premlčania, dovoľávajú sa premlčania a žiadajú, aby odvolací súd na premlčanie prihliadol. Namietajú aj premlčanie celej judikovanej pohľadávky, resp. jej časti na základe § 103 Občianskeho zákonníka.

8. V spise sa nachádza podanie adresované žalovaným, z ktorých si toto prevzala iba žalovaná Tatiana Vaculková, ktorá vo svojom podaní doručenom Okresnému súdu Stará Ľubovňa uviedla, že vyjadruje nesúhlas s odvolaním podaným vedľajším účastníkom. Uvedené podanie bolo odpoveďou na výzvu na vyjadrenie, či súhlasí alebo nesúhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom.

9. K odvolaniu Združenia sa vyjadril žalobca. Namietal, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Poukázal na ust. § 93 ods.2,3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, zároveň na to, že zákon č. 353/2014 Z.z. nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že postupom podľa napríklad rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 3MCdo/12/2014 sa zákon č. 353/2014 Z.z. vzťahuje i na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou a súčasťou oznámenia o vstupe potom musí byť súhlas žalovaného (žalovaných), čo však splnené nebolo. Odvolanie potom bolo a je podané neoprávnenou osobou. Poukázal na ust. § 218 ods.1 písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, teda na odmietnutie tohto odvolania. Žalobca nesúhlasí ani s návrhom na čiastočné zrušenie rozhodnutia, nakoľko s premlčaním nároku nesúhlasí a záver o takomto premlčaní je nesprávny.

Je nepochybné, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Poukázal na znenie ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v čase uzavretia úverovej zmluvy, z ktorého by izolovaným výkladom nezohľadňujúc iné ustanovenia právnych predpisov bolo možné vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je. Poukázal aj na ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, teda že bol verejným právnym predpisom spotrebiteľská zmluva rozšírený tak, že môžu byť uzavreté podľa Obchodného i Občianskeho zákonníka. Tvrdenie o tom, že v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu *lex specialis de roga lex generali*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníka sa bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu spravuje Obchodným zákonníkom. Žalobca poukázal aj na názor JUDr. Jany Bajankovej v článku „Spotrebiteľ v exekučnom konaní“. Žalobca trvá na tom, že je potrebné aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obchodný zákonník, ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov úverovej spotrebiteľskej zmluvy, žalobca uviedol že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na českú právnu úpravu, ktorá v ust. § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka uvádza, že vo vzťahoch podľa § 261 alebo podriadených Obchodnému zákonníku dohodou podľa ods. 1 sa použijú, ak nevyplýva z tohto zákona alebo zo zvláštnych právnych predpisov niečo iné ustanovenia tej časti pre obe strany ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo zvláštnych právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhezných zmluvách, zneužívajúcich klauzulách a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa, je však potrebné ich použiť vždy len v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom nesie zodpovednosť za porušenie povinností z tohto vzťahu podľa Občianskeho zákonníka a na jej spoločné záväzky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Teda je zrejmé, že český Obchodný zákonník rozlišuje použitie Občianskeho a Obchodného zákonníka v určitých oblastiach aj na absolútne obchody a umožňuje širšie použitie ako je to v rámci slovenského právneho poriadku. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 32Cdo/3337/2007. Zároveň žalobca poukázal aj na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu Trnava č.k. 9Co/224/2011-128 zo dňa 28.11.2012 s tým, že na zmluvu o úvere uzavretú podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka je potrebné aplikovať režim Obchodného zákonníka aj v časti premlčania jednotlivých nárokov a bude potrebné postupovať podľa ust. § 391 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka. Obdobne na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/456/2012 zo dňa 05.04.2014, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/417/2012 zo dňa 25.03.2014, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/162/2012 zo dňa 22.11.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 14Co/142/2014 zo dňa 30.01.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 14Co/163/2013 zo dňa 25.02.2014, sp.zn. 17Co/170/2013 zo dňa 12.02.2014, uznesenie Krajského súdu Žilina sp.zn. 8Co/423/2013 zo dňa 31.03.2014. Otázkou premlčania sa zaoberal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp.zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 a Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 9Co/120/2015 zo dňa 20.05.2015. Zároveň žalobca poukázal na aktuálne potvrdené rozhodnutia aplikovaním režimu Obchodného zákonníka a 4-ročnej premlčacej doby Okresným súdom Košice - okolie v konaní sp.zn. 17C/231/2014, v uznesení Krajského súdu Košice č.k. 9Co/120/2015-222 zo dňa 20.05.2015, v rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/69/2015-196 zo dňa 28.07.2015, rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/14/2014-130 zo dňa 03.02.2016, rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 9C/46/2014-237 zo dňa 18.03.2016 a Okresného súdu Revúca č.k. 3C/108/2014-406 zo dňa 08.03.2016. Zároveň žalobca namietal, že si Združenie uplatňuje trovy, pričom do konania vstúpil skôr. Navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie Združenia alebo alternatívne rozsudok potvrdil, uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 295,10 Eur.

10. Na výzvu odvolacieho súdu, aby oznámila žalovaná v 2.rade kde majú súčasné bydlisko žalovaní v 1.a 3.rade a či porozumela obsahu podania čo do súhlasu s odvolaním Združenia, žalovaná v 2.rade odvolaciemu súdu oznámila, že nie je jej známe súčasné bydlisko žalovaných v 1.a 3.rade a nemá na nich žiaden iný kontakt. Zároveň, že neporozumela podaniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 18.03.2016.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zaslal dožiadanie súdu prvej inštancie, aby vypočul žalovanú v 2.rade, aby vysvetlila prečo neporozumela podaniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 18.03.2016 a prečo vyslovila nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka, ktorý bol do 30.06.2016 na jej strane a v prospech žalovaných podal odvolanie. Zároveň odvolací súd uložil súdu prvej inštancie poučiť žalovanú v 2.rade riadne ako spotrebiteľku podľa ust. § 292 Civilného sporového poriadku.

12. Súd prvej inštancie potom čo termín výsluchu oznámil i právnenému zástupcovi žalobcu uskutočnil výsluch žalovanej v 2.rade. Táto uviedla, že nesprávne porozumela podaniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, nakoľko ho nepochopila. Nerozumela odvolaniu, ktoré jej bolo zaslané súdom prvej inštancie. Po vysvetlení obsahu predmetného odvolania uviedla, že s týmto súhlasí a plne sa s tým stotožňuje. Zároveň jej bolo doručené spotrebiteľské poučenie, ktoré podpísala a porozumela mu. Odvolací súd zaslal zápisnicu z výsluchu strany právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý ju podľa oznámenia pošty prevzal dňa 02.08.2017.

13. Odvolací súd najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30.06.2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 C.s.p.).

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 a § 362 ods. 1 C.s.p.) a podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý popíše nižšie i oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie Združenia, s ktorým súhlasila i žalovaná v 2.rade je dôvodné.

15. Žalobca namietal, že odvolanie je podané neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 2, 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014.

16. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. účinného do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

18. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. účinného do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

19. Vedľajší účastník, teda Združenie bol plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa a to v zmysle ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 ako bolo citované vyššie. Jeho činnosť bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Združenie namietalo premlčanie nároku pre dodávateľa, resp. o to, že na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok je súd povinný prihliadnuť z úradnej moci. Aj keď aktuálna úprava v Civilnom sporovom poriadku inštitút vedľajšieho účastníctva nepozná, Združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v čase, keď mu to právna úprava umožňovala.

20. K účasti občianskeho združenia v tomto konaní po 01.07.2016 odvolací súd poukazuje na závery NS SR vyslovené v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 181/2015, s ktorými sa plne stotožňuje : „na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania

ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia vo veci), ale na náhodilosti, t. j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené“.

21. K právnemu posúdeniu premlčania práva zo spotrebiteľského úveru namietaného v odvolaní a k vyjadreniu žalobcu čo do otázky premlčania odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, ktorý sa zaoberal otázkou, či premlčanie práva má byť posudzované podľa ustanovení Obchodného alebo Občianskeho zákonníka. Z právnej vety tohto rozhodnutia vyplýva, že ust. § 52 ods.2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného práva sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, teda, že súd je povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Ustanovenie § 52 ods.2 tretej vety Občianskeho zákonníka tak ako bolo citované vyššie i ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudli účinnosť dňa 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahuje i na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

22. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnený, aj keď dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 6 ods.1 Dohovoru, ktoré je implikované aj v článku 46 ods.2 Ústavy SR. Povinnosťou súdu prvej inštancie je vždy dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnať sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Združenie vystupovalo na strane žalovaných. Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie riadne sa vyrovnať s námietkou premlčania nároku či v časti alebo celkom. V tejto súvislosti odvolací súd znova poukazuje na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.

23. Odvolací súd má za to, že Združenie malo oprávnenie podať odvolanie, pretože toto oprávnenie mali i žalovaní. Teda nebolo mu priznaných viac procesných práv než mali strany sporu. Žalovaná v 2.rade s podaním odvolania Združením súhlasila, keď pri informatívnom výsluchu jednoznačne uviedla, že nerozumela čo sa jej súd prvej inštancie pýtal v listine, ktorou ju vyzýval, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka. Keďže ide o spoločný záväzok, odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods.1 písm.b/ C.s.p. zrušil rozsudok a postupom podľa ust. § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Úlohou súdu prvej inštancie bude odstrániť odvolacím súdom vytykané nedostatky. Pri svojom novom rozhodnutí zohľadní všetky aspekty načrtnuté odvolacím súdom, rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo zásadám uvedeným v ust. § 220 ods.2 C.s.p.

25. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.